

*Bible in
History*

Joseph Alobaidi

*Old Jewish Commentaries
on the Song of Songs II*

*The Two Commentaries of Tanchum Yerushalmi
Text and translation*

Peter Lang

This book contains two commentaries on the *Song of Songs* by Tanchum Yerushalmi (c. 1220-1291), one of the best representatives of rational exegesis in the Middle Eastern rabbinical school of thought. His in depth knowledge of the Bible as well as his acquaintance with Greek philosophy, added to familiarity with his own Jewish tradition allowed him to write rich biblical commentaries. In so doing he showed himself as a worthy disciple of Saadia Gaon, Hai and Ibn Janah whom he mentions in his commentary on the Song of Songs. The extent of his knowledge can easily be seen in both his philological and philosophical commentaries on one of the most intriguing books of the Bible.

*Old Jewish Commentaries
on the Song of Songs II*

Bible in History

Bible in History focuses on biblical interpretation in different ages and countries and is a series dedicated to studies of biblical exegesis as well as to research about principles of interpretation relevant to interpreters of the Bible. The series is open to studies focusing on philological and theological aspects of particular Bible passages but it also welcomes publications in the field of history of biblical interpretation that study the development of new ideas and their impact on the interpretation of the text. Editions of textual variants as well as of influential old and modern commentaries are also within the scope of this series

The series accepts publications in French and English.

Series published by
Joseph Alobaidi

PETER LANG

Bern · Berlin · Bruxelles · Frankfurt am Main · New York · Oxford · Wien

Joseph Alobaidi

*Old Jewish Commentaries
on the Song of Songs II*

*The Two Commentaries of Tanchum Yerushalmi
Text and translation*

PETER LANG

Bern · Berlin · Bruxelles · Frankfurt am Main · New York · Oxford · Wien

Bibliographic information published by die Deutsche Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie; detailed bibliographic data is available on the Internet at <http://dnb.d-nb.de>.

British Library Cataloguing-in-Publication Data: A catalogue record for this book is available from The British Library, Great Britain

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data is available

ISSN 1422-5972 pb.

ISBN 978-3-0343-0452-8 pb.

ISSN 2235-5723 eBook

ISBN 978-3-0352-0247-2 eBook

© Peter Lang AG, International Academic Publishers, Bern 2014
Hochfeldstrasse 32, CH-3012 Bern, Switzerland
info@peterlang.com, www.peterlang.com

All rights reserved.

All parts of this publication are protected by copyright.

Any utilisation outside the strict limits of the copyright law, without the permission of the publisher, is forbidden and liable to prosecution.

This applies in particular to reproductions, translations, microfilming, an storage and processing in electronic retrieval systems.

Printed in Switzerland

*For
Iris Théodoloz
And family*

Contents

Preface.....	IX
The Manuscript.....	XI
The Judeo Arabic text	3
The Translation of the First Commentary	
Chapter 1	93
Chapter 2.....	131
Chapter 3.....	147
Chapter 4.....	153
Chapter 5.....	161
Chapter 6.....	169
Chapter 7.....	175
Chapter 8	183
The Translation of the Second Commentary	
Chapter 2.....	197
Chapter 3.....	209
Chapter 4.....	223
Chapter 5.....	239
Chapter 6.....	259
Chapter 7.....	271
Chapter 8	291
Index of Biblical quotations.....	309

Preface

This is the second of four volumes concerning medieval Jewish commentaries on the Song of Songs. Yefet Ben Eli's commentary was published in volume one, issued more than three years ago. This second volume, containing two commentaries of Tanchum Yerushalmi, will be followed by a third with two shorter and anonymous commentaries. A synopsis of the translations with an evaluation of five commentaries, plus one by R. Saadia Gaon, recently published, will form the contents of the fourth and final volume of this series. My preference goes to a full volume of a comparative study rather than a theological and philological introduction to each commentary.

Tanchum Yerushalmi was certainly aware that while the Books of the Hebrew Bible have symbolic parts, The Song of Songs is entirely symbolic. This particularity of The Songs played a role in the organization of Tanchum's work. At first, he starts with a global commentary; an explanation of all the elements of the Book: The obvious meaning of words, philological difficulties, and symbolic meaning of expressions. This can clearly be seen in his commentary on Song 1-2:7. It was an attempt to comment on the totality of elements he found important to explain. Certainly for reason of clarity and in order to make his commentary more accessible that Tanchum opted, albeit well in his commentary of chapter two, for another method: Writing two commentaries on the Song of Songs. Yet, he did not follow the rule he himself established. Instead of writing a philological commentary, followed by another more theological and philosophical, he often in his second commentary returned to explain a word or an expression he left out in his first commentary. Furthermore, it happened that having finished the commentary on a chapter and

starting the next one, he returns to the preceding chapter to reexamine a word he ignored. All this led to duplicate commentaries: The first, a complete explanation of all the chapters; the second a commentary covering the whole Book, but starting at Song 2:8.

Two particularities made the edition of Tanchum's commentary arduous. The first concerns the philological and grammatical nature of his explanation, making it impossible to avoid inserting Hebrew words into the translation. A non specialist of the Biblical Hebrew will therefore find certain parts of the second commentary, almost impossible to grasp. The second particularity is the absence of translation on the commented verses. This fact forced the editor to examine the explanation of each verse in order to reach a translation as faithful to Tanchum's opinion as possible. In two or three cases Tanchum does not appear to decide between two different translations, making the rendering of the verse very difficult. However, it was possible to accomplish such task, inspired by the translation of R. Saadia Gaon, recognized by Tanchum as one of his masters.

I am indebted to Fr. B. Dupont O.P. who had the kindness and the patience to read the English translation of so specialized a commentary. I am also grateful to Fr. J. Langlois O.P. whose friendly support was vital for the issuing of this volume.

The Manuscript

The Ms. Oxford, Neubauer 363 (Poc 320) of 68 folios, edited in this volume, is part of Tanchum's a commentary on the Megilot. Indeed, the Ms. Starts by the following:

איש נעמי (רות 1:4) אי זוגהא. **כאשר שנים** (רוא 1:4) בכאף אלתשביה אי קריב מן דלך. **ותשאר האשה משני ילדיהא** (רות 1:5) יריד שכולה או יחידה או מא שאבה דלך. ושדה אלשין **ותשאר** לאנגדאם נון אלאנפעאל.

The man of Noami (Ru 1:4) or her husband. (רוא 1:4) with the comparative כ. In other words, closer to [ten years]. *And the woman was left* ותשאר *without her two sons* (Ru 1:5) designating her widowhood, her loneliness or what is similar to that. The doubling of the ו is due to the dropping out of the נ of *nifal*.

This is the beginning of an extremely brief commentary on the Book of Ruth that ends by explaining Ru 4:7. In fact, it is a partial commentary on Ruth, where Tanchum chooses to clarify particular expressions, neglecting the major part of the book. The part of the Ms that deals with Ruth is almost two folios and (1r-2v stops at the 14th line) and contradicts the much developed commentary on The Songs. In line 15 of folio 2v Tanchum starts his commentary on The Songs by an attempt to identify the beloved woman.

The end of Tanchum's commentary on The Songs (Fol. 68v) is as follow:

משכני אחרין נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך וג' (ש"ה 1:4). בריך רחמנא דסייען אמן.

Make me follow you and we will run, the king introduced me into his chamber; we will rejoice and be glad in you (Song 1:4). *Praise the Merciful for his help. Amen*

The Two Commentaries of
Tanchum Yerushalmi
on the Song of Songs

The Judeo-Arabic Text

Words written in bold letters are Hebrew words.
They usually are Bible quotations.

[פרוש תנחום ירושלמי לשיר השירים]

[...] ואמא אלמחבובה אלמשאר אליהא אלמכאטב בלסאן חאלהא פתם מן קאל אנה ישיר אלי אלחכמה, כמא קאל פי משלי אילת אהבים ויעלת חן דדיה ידוון בכל עת וג' (משלי 5: 19). וקאל עלי לסאנהא לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחוקקו צדק בישרים ישורו ונדיבים כלשופטי צדק אני אהבי אהב ומשחרי ימצאוני (משלי 16-14: 8), להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא (משלי 8: 21). וקאל יוי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז מעולם נסכתי מראש וג', באין תהומות חוללתי וג' (משלי 8: 22-24) בהכינו שמים שם אני וג' (משלי 8: 27). תם קאל עלי לסאנהא איצא ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועיו יום יום משחקת לפניו בכל עת וג' (משלי 8: 30) עלי מא בינא מן מעאני הדה אלנצוץ פי מכאנהא.

ותם מן קאל אנה ישיר אלי כנסת ישראל אי גמאעתהם. פיצרפזה עלי כונהם כאנוא פי מצרים פי אציק חאל ואעצם דל ואן אלחק תע למא אטלע עלי עטם שוקהם אליה וטלבהם איאה ותמניהם אלוצול אליה פאחצרהם ואצלחהם למחל אלקרב אלקרב מנה. וקרבהם מן גנאבה אלשריף ואוקפהם פי מעמד הר סיני ואסקאהם כמר מחבתה ולדדהם בטעאם שריעתה ואסמעהם אואמרה בכטאבה. וסירהם פי אלמדבר תחת וקאיה אלענן כמא קאל מיזאת עלה מן המדבר כתמירות עשן מקוטרות מור ולבונה מכל אבקת רוכל (ש"ה 3: 6). הו מעני קו תע המולכך במדבר הגדול וג' (דב' 15: 8) לא חסרת דבר. ואנה אוצלהם אלי גמיע מא תקדם ועדה להם ולאבאיהם כמא קאל לא נפיל דבר אחד מכל דברו הטוב וג' (מל"א 8: 56). תם בעד דלך כלמא חצל חגאב יחגבהם ענה במילהם אלי שי ממא נהאהם ענה פיבעדו ען באבה וינקטעו ען ענאיתה כמא קאל על הרי בתר (ש"ה 2: 17) ודלך בחסב גלץ דלך אלחגאב וכתאפתה או רקתה ולטאפתה ... פפצל הדה אלמעאני ושבההא בעבאראת מכתלפה ומתל מעאניהא באמתאל מתבאינה. וטאבה מסתרסלה משוקה ללנפוס מרקקה ללקלוב באלפאט מסתעארה ואסמא שעריה חסב גרץ גרץ מן הדה אלמעאני. ודלך חסב מא פעל יחזקאל ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי וג' (יחזקאל 16: 6). תם ואעבור עליך ואראך והנה עתך עת דודים (יחזקאל 16: 8) ישיר לוקת אלפרג ואפרוש כנפי עליך ואכסה ערותך (יחזקאל 16: 8). כלצהם מן דל אלסר ואהאנה אלעבודיה. ואבוא בברית אותך (יחזקאל 16: 8) פי מעמד הר סיני, ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם (שמו' 24: 7). ותהיי לי בקולהם נעשה ונשמע (שמו' 24: 7). תם וצף טעמתהם אלטיבאית וכסותהם אחרירי ואלתנעם ותמליכהם אלבלאד ותסלים כיראתהא להם פקאל סלת ודבש [ושמן] אכלת ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה (יחזקאל 16: 13). פחיניד עטם אסמך ואמתד מלכך ונפדת אואמרך ויצא

לך שם בגוים ביפיך (יחזקאל 14: 16). ומתל פי אתנא אלקצה עמל אלמקדש בינהם וחלול נור אלשכינה פיה ושמואל אלענאיה להם בגרירה דלך הו קו ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי (יחזקאל 10: 16), ואעדך עדי (יחזקאל 11: 16), ותעדי זהב וכסף (יחזקאל 13: 16), הדה אלמואד אלתי עמל מנהא אלמשכן. ועדד אנואע תרומת המשכן טו נוע. והי זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן וסאיר אלמדכור. תם אלי ואבני שהם ואבני מלואים (ע' שמ' 9: 25. 9: 35). וכדלך אלאצנאף אלדי אמתן עליהם בהא עלי יד אחזקאל סוי. פהכדא עדהם פי תמתילאתהם עלי טריק אלאסתעארה ללאפאט ואלכטאבה אלמשוקה עלי טריקה אלכטאבה אלשעריה לאנהא אחלא טרק אלכטאבה ואעלקהא באלנפס ואשוקהא ללקבל.

ואכרון שרחו הדא אלספר עלי שוק אלנפס אלנאטקה אלחכימה ללוצול אלי מתל אלעטמה אלעקליה אלתי מבדאהא ועאלמהא אלאולי וענצרהא אלאצלי. ואלתעריף בלסאן אלחאל אן אלאסודאד ואלכתאפה אלתי תטהר ענהא ליס הי דאתיה להא ולא מן צפאתהא אלגוהריה. ואנמא הי אמור ערציה ואחואל מאדיה אכתסבתהא במגאורן[ת] אלקוי אלברניה ואלתזאמהא בתדבירהם מדה אלאקתראן לימכן בקא אלגסם מדה אלמכאן חסב מקתצא אלחכמה אלאלאהיה ואלמשיה אלרבאניה. ואמא דאתהא פפי גאיה אלחסן ואלצפא: שחורה אני ונאווה וג' (ש"הש' 1: 5), אל תראוני שאני שחרחורת שזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמוני נוטרה את הכרמים (ש"ש' 1: 6), ואן אשוואקהא עטימה ותחסראתהא עלי מפארקה דלך אלגנאב גזירה ואלאמהא כתיירה. ואן אלעקל אלדי הו מבדאהא ומעדהא ואלמפיץ עליהא אנוארה ענד אטלאעה מנהא עלי צדק הדה אלדעוי תגלי עליהא באלציא אלבאהר ואלנור אלקאהר ואלאשראק אלזאהר בחסב אחתמאלהא מנה פי אלברדיה תם תתזאיד מנה אלכמאל ואלאדראן ואלציא אול באול אלי אלנהאיה. לאן אלמקים פי אלמכאן אל[מ]צלם לא יטיק אן ינטר פי אלצו אלסאטע פי דפעא. פיתדרג פי דלך אולא אולא אלי אן יקוי בצרה במא אנטאף מעה ואתחד בה מן דלך אלנור ואלציא. לאן מנזלה אלעקל מן אלנפס מנזלה נור אלשמס מן אלבצר. לאן אלבצר מא דאם לא יכאלטה נור אלשמס פהו באצר באלקוה. פאדא אשרק עליה נור אלשמס צאר באצר באלפעל. וכדלך נסבה אלעקל לאדראך אלנפס באלקוה או באלפעל. וסיבין הדא אלמעני פי קהלת באבסט מן הדא אלקול. פוצף פי הדא אלספר אן אלעקל לם יזל ידרגהא וינקלהא רתבה בעד רתבה והי תתקרב אליה ותדנו מנה אולא אולא. פלמא שמת מנה אראיח עאלמהא ואלטעת עלי וטנהא אלדי תגרב מנה ודאקת מן בעץ תמארה ותלודת ברואיח נורה ואנוארה ותמתעת בחסן נטרה ומנאטרה, ותדכרת מא כאנת נסיתה וכרהת מא אלפתה פעאשת בעד אלמות ותראגעת בעד אלפות. פתבצרת ואסתנארת וכשף ענהא אלגשא פאצת ואנארת פעלמת חיינד אנהא שביה חמאמה מתוסטה בין טאווס מן פוקהא והי גאפלה ענה והו יראה. וגראב מן תחתהא והי נאטרה אליה והו יגויהא. פאלפתה ואחבתה וטאלת עשרתהא לה וכאלטתה. פאכתסב רישהא אסודאד מן צפאתה ואכדארה והי כאדמה לה בכליתהא מתפרגה עליה מלתדה בה והו יאכל פי אלתראב וישתגל באשגאל תחאכי אלסראב. והי קד ערית מן חסן אלכסוה ואלחליה ואלתיאב. ולשדה אסתגור[א]קהא בה לם תפק לנפסהא פצלא ען אן תנטר מן פוקהא. פבינמא הי דאת יומא אד לאחת מנהא אלתפאתה אלי נפסהא פראת עלי ענקהא תטויסה משרקה

ווינה מונקה והי בענקהא מחדקה. פאסטגרבט דלך וקאלת אן הדא אלאחר אלבדיע ליס ישבה אתאר הדא אלצאחב אלשניע ואלנדים ואלפציע ואלאסוד אלכדר אלדי צאחבתה ונאדמתה. פאחוגהא דלך אלאסטגראב אלי אלבחת ואלתפכר ען סבב דלך אלטטויס וחסן דלך אלצייא ואללמיע. פתטלעת ודאדא הו ממא ישרק עליהא מן למיע אלטאווס וחסנה פעלמת אן מנה כמאלהא וחסנהא ואנה יכון סבב נגאתהא וחיאתהא ובאלאתצאל בה יעטם סעדהא. פשגפת בחסנה ומאלת אלי כדמתה ותעלקת בדיולה פטאבת להא עשרתה וחלית להא צחבתה. וכרהת צחבה אלגראב ונדמת עלי מא תקדם להא מן עשרתה ועלמת מא כסרת בצחבתה ואנכשף להא נקאיצה ועיובה וטהר להא מכרה וכדעה אול באול והי תקטעה אול אולא. וכלמא קטעת מן צחבתה מנולה אתצלת באלטאווס מנולה. וכלמא אתצלת באלטאווס קרב כלמא אזדאדת ען אלגראב בעדא. פלם תול תתזאיד פי אלחרקי בצחבתה ותדאום אלאנגדאב כלפה ותסתגרק פי מחבתה ותחרץ עלי אלאתצאף בצפאתה ואלתשבה בה והי עלי חאלה אלשוך אלמתזאיד אלי אן חצל להא בה אגתמאע אכיד ואתצאל מפייד. פתחקתה וערפתה ודכרת מא כאנת נסיתה ועלמת אנה ואלדהא ומנה מנבעתה והו אצלהא אלדי אקטטעת מנה ומעדנהא אלתי אקתצבת מנה. ותיקנת אן סבב אנקטאע אמדאדה להא ואלאטהאר כאנה מערץ ענהא אנמא כאן לאבדאלהא לה בדלך אלגראב ותמכינה מן אסתכדאמהא וכונהא רצית באלאגתדא מעה מן אלחראב אלדי כאן מנה גדאווה. פזאדת בדלך בעד מן אלגראב וקטעת לדכרה. פלמא תרכתה בכליתתה למא תחקקת מן כדאעה להא עלמת אנה כאן עדו פי צורה צדיק, מצר פי זי נאפע, קאצד אלשר פי צורה נאצח. פאתגהת אלי אלנצח אלחקיקי ואלנפע אלדאים אלתאבת אלמצמון כירה ואלואפי ועדה עאגל ואגל. פאסטגרקת פי מחבתה ועטם שוקהא למלאזמתה וקוי אספהא ואלמהא עלי פראקה ואלאשתגאל בגירה [...] חקיקה. פאוצלהא דלך אלשוך אלי ינבוע אלחיהא ומחץ אלנור ואתצאל אללדה ודואם אלסעאדה ואלאשראק אלדי לא טלאם מעה ואלחצור אלדי לא גיאב בעדה. ולדלך מתלת אלנפס פי הדא אלספר באלחמאמה ובעינין אלחמאם: עיניך יונים כיונים על אפיקי מים (ש"ה 12: 5), יונתי בחגוי הצלע (ש"ה 14: 2), יונתי תמתי (ש"ה 2: 5) עלי מא יאתי תפציל שרחהא פי מואצעהא. פלם יול שלמה עה יתרדד נחו הדא אלגרץ ופי הדא אלמעאני בעבאראת מכתלפה וצפאת מסתטרפה ואסמא מסתעארה ומעאני מתראדפה מסתחסנה מסתלטה חסב גרץ גרץ מנהא. פתארה יתכלם בלסאן חאל אלנפס ותשוקהא ותארה ען אלעקל וצפאתה אלחמידה אלשריפה ויבין אכתלאף מראתב אלוצול ואלאסבאב אלמאנעה מנה או אלקאטעה ענה בכלאם כטאבי משוק מרגב ממא אעתיד ואולף פי אלעאלם אלמחסוס מן אלצפאת אלשעריה ואלאסתעאראת אלכטביה אלמשוקה אלמרגבה אלמחסנה או אלמרדלה אלמבעדה אלמכררה חסב גרץ גרץ מנהא. אד לא ימתל מתאל ויקדם מקדמאת קיאס ולא יחאכא שי אלא באמר מעלוס משהור מערוף, לא באמר מנהול לא תעלם חקיקתה ולא תתצור מאהיתה ולא יטהר וגודה. לאן דלך יכון כמא ערף אלמוגור באלמעדום או אלמערוף באלמנהול או אלכפי כמא הו אכפא מנה ואבעד תצור. והדא ליס מן טריק אלחכמא. ואנמא לעצובה הדא אלמעאני וגמוצהא ובעדהא ען אדהאן אלגמהור ומכאלפתהא למא אלפוח לאן גמיע אלמאלופאת אלגסמאניה עלי כלאף הדא אלמאור אלרוחאניה. ולדלך תרי אלגמהור אבדא ינכרון הדא אלמעאני ויסתרדלון טריקתהא

וינסבון מן תעאני שי מנהא אלי אלגנון ואכתלאל אלהן. אלי תרי קולהם ען אלנבי מדוע בא המשוגע הזה אליך (מ"ב 9: 11). פקאל להם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו (מל"ב 9: 11). ואמא הדה אלמעאני אלעקליה פהי כציצה באלכאמלין לאן לא יפהם מעאניהא ויעלם מקדאר פצילתהא אלא אלנפס אלצאפיה ען אלאכדאר אלכארגה ען אלעואיד. ולדלך אצטרהם אלאמר אלי אלתמתיל ואלאכפא באלאלגאז ואלרמוז. ואסתעמלו פי תביינהא אלאשאראת ואלתשביהאת ואלתמתיל ואלאסתעארה.

וקד ארשדנא אלי כליאת אלמעאני ואכשפנא גמלה אלגרין מגמל מן גיר תפציל מע כון אן תפצילה קריב גדא בעד הדא אלגמאל. פבקי עלינא שרח אלאלפאט אלמשכלה מן גהה אלאשתקאק ואלתצירף אללגוי לאן דלך כאן אול אלקצד מן וצע הדא אלכתאב. ולא בד מן אלכלאם פי הדין אלשרחין חסב מא יליק באלגרין לילא יכון אלכלאם נאקץ. פנסתעין באללה תעאלי ונקול

1: 1

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה:

הדה אללפטא מעתלה אלעין: אשר שר ליוי. ואלאסם שרים ושרות. ואלתקיל אז ישיר משה (שמ' 1: 15), אצלה יהשיר. ואלמאצי השיר מתל והאיר על עבר פניה (שמ' 37: 25). ואלמסתקבל יאיר: יאירו שבעת הגרות (במד' 2: 8) ואלאצל יהאירו. והדה אללגה תכון במעני נשיר: ותשר דבורה (שופטים 1: 5), אז ישיר אשראל (במד' 17: 21), ומעני תסביח שירו ליוי (שמ' 21: 15 י' 10: 42 ירמ' 13: 20 תה' 1: 96: 1. 98: 1. 149: דה"א 23: 16). וקריב מן אצלהא מעני מדה ווצף: כי אשרוני בנות (בר' 13: 30). ומנה אשרי יושבי ביתך (תה' 5: 84), אשריך ישראל (דב' 29: 33) וכדלך כי אשרוני בנות (בר' 13: 30) אי קאלו עני אשרה.

1: 2

יִשְׁקֶנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין:

לפט נשיקה אן תעדא בגיר חרף לאם פהו מן אלפם. ואן תעדא אלי מפעולה בוסיט חרף פכאן פי אליד או אלכתף או אלוגה מתל ותשק ערפה לחמותה (רות 1: 14), אשקה לאבי ולאמי (מל"א 19: 20), וישק יעקב לרחל (בר' 11: 29). ואדא כאן הכדא פקולה וישקהו ויבכו (בר' 4: 33) פי אלפם. ואמא מע תעיין דכר אלפם פלא יחתאג אסתדלאל. וכאן חקה נשקני מנשיקות פיך לאן אלפצל גמיעה אואמר במעני טלב ומקצד.

כי טובים דודיך מיין (ש"הש 2: 1) "מחבתך אלד מן אלכמר". אי אן אלנשוה ואלבסטה אלחאצלה פי אלנפס ען מחבתך אעטם ואלד מן בסט אלכמר. ואלמים פי מיין במעני "אכתר מן דלך". מתל שמן ששון מחבריק (תה' 8: 45), "אכתר מנהם". לאנה פי בעץ יכון ללתקליל ואלתגזיה: ואחביא מנביאי יוי (מל"א 18: 13), מסלתה ומשמנה (ויק' 2: 2). ושרח דודיך (ש"הש 2: 1) "ודך" מגאנס ללערבי. וקיל אנה אללעאב אלדי פי אלפם. וכדלך לכה נרוה דודים (משלי 18: 7). ומתלה שם אתן דודי לך (ש"הש 13: 7). והדה אללגה ליס להא פראד ולא אתת קט אלא עלי אלגמע, מתל זקונים ונעורים ובתולים.

וכדלך מים ושמים הו גמע¹ והו פראדה. ואמא או דודו או בן דוד (ויק' 25: 49) פיוגד פיה אלגמע ואלפראד.

1: 3

לְיֵיחַ שְׁמַנִּיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמֵן
עַל־כֵּן עֲלֻמוֹת אֶהְבֹּדךָ:

אללם זאידה, מתל למשפחות בני קהת (יהושע 21: 26). ורבמא כאנת ללעטף עלי מא תקדם מן קולה טובים דודיך מיין (ש"ה 2: 1). כאנה קאל וריח שמיך (ש"ה 3: 1) מתל לכל העיר האלהים את רוחו (עזרא 1: 5) אלדי מענאה וכל אשר העיר. וטובים (ש"ה 3: 1) גמע ללפראד לאן צמירה ען ריח (ש"ה 3: 1). ואנמא כתר למגאורה שמניך (ש"ה 3: 1) אלדי הו גמע. וקד בינא פי צדר אלכתאב מתל לך כתייר. שמן תורק שמניך (ש"ה 3: 1) יריד יורק לאן שמן ושם מדכרין. ואלמעני: ענד דכר אסמך תפוח אלאריאח אלדכיה אלארגה כאן דהן עטר קד אנצב ואנסכב. פחק למן הדה צפאתה אן יחב וירגב פי אלאתצאל בה.

על כן עלמות אהבוך (ש"ה 3: 1). וקולה עלמות (ש"ה 3: 1), עלי אלטריקה אלשעריה. לאן אלעשק עלי אלאכתר ואלתחאבב אנמא יכון בין אלדכור ואלאנאת, ואלצבאיא מנהן כאצה. ואלעאדה אלאכתריה אן אלרגאל תחב אלנסא. והדא לשדה חסנה ופרט כמאלה אסתגרתק פי מחבתה אלצבאיא אלדי לם יעלמו בעד שי מן אחואל אלדניא. ואיצא אן אלנפס אלדי אלכלאם ענהא ואלצמיר ראגע אליהא מן גמלה אלנסואן ואלגוארי באללפט אלמונת. והי מן אלאמור אלכפיה ואלאסראר אלמכנוזה. ולפט עלמות (ש"ה 3: 1) פיה אשתראך למעני: ונעלם ממנו (ויק' 2: 5) ונעלמה מעיני כל חי (איוב 21: 28). לדלך קאל עלמות (ש"ה 3: 1) ולם יקל נערות או מא ישבהה פי אלמעני.

1: 4

מְשַׁבְּנֵי אֶחְרִיךָ נְרוּצָה

הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרְיֹו נְגִילָה וְנִשְׁמַחְהוּ בְּךָ נִזְכִּירָה דְדִיךָ מִיַּיִן מִיִּשְׂרָאֵל אֶהְבֹּדךָ: ס

אללנון ללתעטיים, לא ללתכתיר, מתל נעשה אדם (בר' 11: 4.7) הבה נרדה (בר' 11: 7). הביאני המלך חדריו (ש"ה 4: 1) מאצי ואלמעני מסתקבל. מתל נתתי כסף השדה (בר' 23: 13) והו טלבה ותצרע מתל נחית בחסדך (שמ' 15: 13). ואלהא פי המלך (ש"ה 4: 1) ללנדא. פחק הביאני (ש"ה 4: 1) אן יכון פתח חטף תחת אלהא וצרי תחת אלאלף: זנה והשיבני דבר. ואלמעני יא איהא אלמלך אלגליל אגדבני כלפך ואדכלני קצורך וכדורך לאתחד בך ואסר ואפרח ואלתד בקרבך. ונזכירה דודיך מיין (ש"ה 4: 1): "נסתלד בערף ודך אכתר מן אלאלתדאד באלכמר". כמא קאלת אולא: ונזכירה (ש"ה 4: 1) מן מעני אלערף ואלראיחה אללדידה, מן אזכרה (תה' 42: 5) ומנה זכרו כיין לבנון (הושע 14: 8). מישרים אהבוך (ש"ה 4: 1). אלמים פי מיין (ש"ה 4: 1) כאדמה לה ולמישרים. מתל אל בקצפך תוכיחני ובחמתך (תה' 2: 38). ומתל הדא מאל אביך ויעורך ואת שדי ויברכך

(בר' 49: 25) יריד ומאת. ואלקולין עאידין עלי מא תקדם מן קו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל (בר' 49: 24) ועטף עליה ומאל אביך ומאת שדי. לכן אסקט ואו אלעטף אכתצאר, מתל שמש ירח (חבבוק 3: 11), אדם שת אנוש (דה"א 1: 1) וגיראה. ואמא רבינו סעדיה זצ. פוזד פיה כלמה אטהרת אחרף אלמחדוף. פקאל: אסאל מן אלאה אביך אן יעינך ומן אלטאיק אן יבארכך. פיכון אדא: אביר יעקב ורועה אבן ישראל ואל אביך ומאת שדי תכראר פי מעני ואחד. מתל בסדום אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי (בר' 49: 6). ומתלה פי כלאם אלאנביא כתייר. וכדלך קולה נזכירה דודיך מיין (ש"הש 1: 4) יריד וממשרים אהבוך. ויכון מישרים (ש"הש 1: 4) צפה לליין, יצף אסתקאמה סלוכה פי אלפם ולדאדתה מן גיר אן תשמאז אלנפס או תתכרהה מתל מא יכון אדא כאן אלנביד פיה חדה וקוה גצאצה. בל הדא ארק אלנביד ואלטף אלכמר ואלינה ואעדבה פי אלפם. ומע דלך פאן מחבתה אלד מנה ואעלק באלנפס. וכדלך וצפה פי קו הולך לדודי למישרים (ש"הש 7: 10). ואיצא יתהלך במישרים (משלי 23: 31). וצמיר אהבוך (ש"הש 1: 4) ען עלמות אלמדכורה. או יכון אהבוך (ש"הש 1: 4) מתל אַהַבְיך, באזא דודיך. פיכון מכרר איצא: נזכירה דודיך מיין וממישרים אהביך. ואלשרה: נסתלד בודך אכתר מן אלכמר ובמחבתך אכתר מן אסתקאמה סלוכה ולדאדתה.

ופי לפצה מישרים (ש"הש 1: 4) אשתראך מעני מן תם וישר ירא² אלהים (איוב 1: 1) מות ישרים (במד' 10: 23). לאן אלאצל פיה ישר, וזנהא מפעלים, מתל משפטים. לאן אליא פא אלפעל ולכנהא לינה. ואלמעני: אן לא יהואך וימיל אלי מחבתך סוי אלמסתקימין אלכאמלין אלדין תרכוא מאלופאתהם אלארציה ואגראצהם אלמאדיה וסלכו נחוך באסתקאמה וצחה יקין. וטאהר הו אן הדה אלקול גמיעה אלדי יקול פי הדא אלפצל הו לסאן חאל אלנפס פי אשתיאקהא ומבדא למחהא וקצדהא אלארתקא מן אלמחל אלארצי אלכתיף אלי אלמחל אלעלוי אללטיף ואלאסתנארה בה ואלאלתדאד במחבתה עלי מא סבקת אלאשארה פי אלתמתיל אלדי דכרנאה.

ומעני ישקני מנשיקות פיהו (ש"הש 1: 2) ישיר בה אלי אל[...]. אך אלחאצל להא מן גהתה ואתצאלהא בה כמא יתצל אלשכצאן אלדאן יקבל אחדהמא אלאכר ויתחדאן פם לפם. ואיצא אן דלך מן צפאת אלמתחאבבין וכאצה אול אלאגתמאע. ואמא עלי אלשרח אלאכר פאנה ישיר בה אלי אול אלרסאלה אלתי אתאהם בהא משה עה וקאל להם ווי אלהי אבותיכם שלחני אליכם וג' (ש' 3: 13) ולמא דכר להם אסמה אשרקת פי נפוסהם לואיח אלפרג וצדקו ואמנו כמא קאל ויאמן העם וישמעו וג' (ש' 4: 31). פהי אלוואיח אלתי אסתלדו בהא ענד דלך, והו מעני לריח שמניך (ש"הש 1: 3). עלמות אהבוך (ש"הש 1: 3), אכראם אלאמם להם ופזעהם מנהם ואלמלוך ואלאגלא הו קו ויוי נתן את חן העם וג' (ש' 12: 36). גם האיש משה גדול מאד וג' (ש' 11: 3). וענד כרוגהם תבעהם כלק כתייר: וגם ערב רב עלה אתם (ש' 12: 38). ואוהבוהם אלמצריין אלקמאש ואלמצאג ואלמאל אלכתייר למא ארוקהם אללה מן אלעז ואלאכראם: וישאילום וינצלו את מצרים (ש' 12: 36), משכיני אחריק נרוצה (ש"הש 1: 4), ויוי הולך לפניהם וג' (ש' 13: 21), הביאני המלך חדריו (ש"הש 1: 4), ומעמד הר סיני. ובעד דלך דכלוהם ארץ ישראל: נגילה ונשמחה בך

² וירא M.T.

(ש"ה 1:4) פי בית המקדש, פי אלחגים וגירהא: ושמתח לפני יוי אלהיך (דב' 12:18. 16:11). נזכירה דודיך מיין (ש"ה 1:4), אלקרבנות אלדי מעהא נסכים ואלמנחות ושבחהא אלתי קיל פיהא אזכרתה ריח ניחוח (ע' ויק' 2:9.16). מישרים אהבוך (ש"ה 1:4), אלכהנים ואללוים ואנשי משמר אלמנקטעין לעבאדתה תע אלדי אכתירו למחבתה וטאעתה. ואפצל נציבהם מן אמור אלעאלם וגעל אללה תע נציבהם: יוי הוא נחלתו (דב' 18:2. 10:9).

1:5

שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
כְּאֶהְלִי קָדֵר כִּירְיָעוֹת שְׁלֵמָה:

חסנה ואלנון ללאנפעאל. ומתלה לא נאוה לכסיל תענוג (משלי 19:10). אי לא יחסן בה ולא יצלח לה. וטהרת אלאלף פי נאוה קדשו (תה' 93:5). ומנה תאות אדם חסדו (משלי 19:22): פכרה וגמאלה הו פצלה. כאהלי קדר (ש"ה 1:5). סוד לאנהא מן שער. כיריעות שלמה (ש"ה 1:5). ביץ, ישיר בה אלי אלכים אלתי צרבהא שלמה ועסכרה ענד כרוגה אלי אלבר. פמתל אלנפס פי חסנהא אלדאתי באלביאץ ואלצפא. ואלקוי אלבדניה אלתי הי בינהם ומדברה להם באלאסודאד ואלכתאפה ואלכדורה. וען אלקוי אלמדברה אלמדרכה, אעני אלפכר ואלכיאל ואלדכר ומא יתבעהם יקול בנות ירושלם (ש"ה 1:5) לאנהם קריב מן אלבסאטה. וכאצה אלפכר, פאנה אעלא ואלטף מן סאיר אלקוי אלבדניה. לדלך כץ בה אלאנסאן דון סאיר אלחיואן.

1:6

אֶל-תְּרַאֲוֵי שְׂאֲנֵי שְׁחַרְחֵרֶת שְׁשׁוּפְתַי הַשָּׁמַשׁ

בְּנֵי אֲמֵי נְחֻרֵי-בֵי שְׁמֹנֵי נֹטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמֵי שְׁלִי לֹא נֹטְרָתִי:

הדא אלמצעיף לתנקיץ מן שחור. אי מסמרה אללון לא שדידה אלסואד. וכדלך אדמדם מם אדום, ירקק מן ירוק. וקאלו מן עף, עפעפים, לאן אלגפן פי חרכתה ישבה חרכה גנאח אלטיר וקת טיראנה, לכנה ליס טיראן עלי אלחקיקה. לדלך צועף. וקאלת אלאואיל היתה מעפעפת. אי אנהא תרום אלטיראן והי נאקצתה לאנהא לא תפארק מוצעהא. שזפתני השמש (ש"ה 1:6), למחתני ורמקתני. ומתלה לא שזפתו עין איה (איוב 28:7). בני אמי נחרו בי (ש"ה 1:6), אלקוי אלבדניה. לדלך לם ינסבו אלי אלאב, בל ללאם והי אלמאדה, כמה בינא פי משלי. וכדלך אלנפס אלחיואניה איצא הי מן אלחיואן. וסאיר אלקוי אלבדניה אלטביעיה ואלחיואניה וגירהא בנאתהא. לכן פיהם אלבעץ אשרף מן בעץ כמה הו מעלום. ומעני נחרו (ש"ה 1:6), אחתרו עלי. מתל לחרחר רב³ (משלי 26:21), מן חרה נחושתה (יח' 24:11). ואלנון ללאנפעאל, מתל נלחמו (שופטים 5:19,20). שמוני נוטרה את הכרמים (ש"ה 1:6), חאפטא צפה, מתל שומרת תרג ואביו שמר את הדבר (בר' 37:11) נטרית פתגמה. פאדא שומר ונוטר ונוצר ואחד. ומנה אסמי אלסגן חצר המטרה (ירמ' 32:8). מתל [ב]משמר בית שר הטבחים (בר' 40:3. 41:10). ומתלה כרמי שלי לא נטרתי (ש"ה 1:6).

1: 7

הַגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְלָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים
שְׁלֹמָה אֶהְיֶה בְּעֵטְיָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרִיד:

אלשין במעני אשר מתל שין ששזפתני (ש"הש 1: 6) ושקמתי (שופעים 5: 7) שיוי אלהיו (תה" 144: 15). ומתל שין שלמה אהיה כעוטיה (ש"הש 1: 7). וחקה אלהרעה בסגול. פפתח בפתח גדול מתל עד שקמתי דבורה (שופטים 5: 7) וגא ואחד מנהא שאד ען אלקיאס והו שאתה מדבר עמי (שופטים 6: 17). וכלמת שאהבה (ש"הש 1: 7) נדא בגירי חרף נדא. אי יא מן אחבתה נפסי. איכה תרעה איכה תרביץ (ש"הש 1: 7) יריד איפה לאן איכה סואל ען חאל והדא סואל ען מכאן. מתל איפה לקטת (רות 2: 19). ואנמא קאל איכה לאן סרה סואל ען כפית אלתדביר ופיצאן אלענאיה וארסאל אלצור לכל מסתחק חסב אסתחקאקה. לאן דלך מן אלאסרסר אלגאמצה ואלאדראכאת אלעזיזה אלרפיעה. אעני כפית קבול אלמואד תאתיר אלמפארק ותדבירה. ותרביץ (ש"הש 1: 7) מתעדי מן מעני כרע רביץ (בר" 49: 9) והו עאיד אלי אלאגנאם אלתו ירעאהא. שלמה (ש"הש 1: 7) קולה יעני למאדא תתרכני אן אמיל ען חקיקה מקצדי לך בכוני לא אערף מכאן מנזלתך. פיצטרני אלאמר אן אמיל אלי אלגהאת ואסאל ענך מן בקיה אלקטעאן ואלרעאה. וקיל אן מנה ויעט אל השלל (שמ"א 14: 32). וקיל לאן מענאהם מתל מדלג על ההרים (ש"הש 2: 8), נט וקפו. וקיל "כגלאנה" מן ועל שפם יעטה (ויק' 13: 45). וקיל "כאלמשתמלה" מתל מעיל צדקה יעטני (יש' 61: 10), עוטה אור כשלמה (תה' 104: 2). אי: לא אכתלט בקטעאן גירך מן אצחאבך. ואלאול אליק ואופק ללמעני.

1: 8

אִם-לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָה בְּנָשִׁים

צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעִי אֶת-גִּדְיֹתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: ס

עאדה אללגה אן תציף לך ולי מע אלאלפאט. מתל לך לך מארצך (בר' 12: 1), ברח לך אל מקומך (במד' 24: 11) ולך לך אל ארץ המוריה (בר' 22: 2), שמר לך את הדברים (ע' דב' 12: 28), גאל לך אתה (רות 4: 6), את נחלתי לא אוכל לגאל לי (רות 4: 6), ויאמר הגואל לבועז קנה לך (רות 4: 8), ודמה לך לצבי (ש"הש 8: 14), אלך לי אל הר המור (ש"הש 4: 6). וכדלך לך (ש"הש 1: 8) הנא מזידה ואצלה אם לא תדעי היפה בנשים (ש"הש 1: 8) ומתלה צאי לך בעקבי הצאן (ש"הש 1: 8). ואנמא אראד בקו אם לא תדעי לך (ש"הש 1: 8), אי אן כנתי מא תעלמי דאתך חתי יכון אדראכך מנך ובך מן גיר ואסטה, פתחתאגי אן תסתפירי דלך אולא מן כארג ותקתבסיה מן אלעלמא ואלחכמא או אלאנביא אלמדברין.

צאי לך בעקבי הצאן (ש"הש 1: 8), פי אעקאב אלגנם אי פי אואכרהם. וקיל "אתארהם", אי עלאים וטי רגלהם, מן ועקבותיך לא נודעו (תה' 77: 20). ואלמעני תתבע אתאר אלמוגודאט ואלתפכר פיהא ואלאעתבאר בהא אול פי אול וגזיה גזיה חתי יצל מן דלך אלי מערפה אלאסבאב ואלעלל ואלמבאדי ויתצל אלי מערפה אללה תע פי אעתבאר חכמתה פי מצנועאתה עלי מא בינא מן דלך טרף פי ספר איוב. וקיל אן אלבא פי בעקבי (ש"הש 1: 8) בדל מים, מתל והנותר בכשר ובלחם (ויק' 8: 32). אי "אכרגי מן אתאר הדה

אלאגנאס אלמאדיה ואלקוי אלבדניה אלתי אנתי משתגלה בסיאסתהא ואיצאלהם אלי אגראצהם לאנהם הם אלמאנעין לך ען כמאלך, אלדין יחגבוך ען סעאדתך ויבעדוך ען מערפה מחלי וכיפיה רעאיתי ותדבירי." ורעי את גדיותך על משכנות הרעים (ש"ה ש 1:8) אלשארה בה אלי אלאפלאך ואלכואכב. אי "אדא כרגתי ען אלאשתגאל באלקוי אלמאדיה ואלשהואת אלבדניה צפת דאתך ואשרקת אנוארך וכרגתי מן אלטלמה. פאול מא תנטרי אלי צפאת אלאפלאך וכיפיה וצול תדבירהא אלי עאלם אלספל, לאן דלך אהון עליך מן אדראך פעל אלמפארק." לאן אלאפלאך אגסאם. פאדראך תאתירהא פי גירהא אסהל ואקרב ומנה ינתקל אלי מא הו אכפא מנה. ואסמאהא משכנות הרעים (ש"ה ש 1:8) לכונהא מסכן אלרוחאניין ואלעקול פיהא ולהא באלפעל. פכאנהא סאכנה פיהא. והי רועים לכלמא פי אלוגוד, לאן אללה תע וכלהם עלי דלך וסלם להם תדביר אלעאלם וחפטא ודואמה עלי אטראד אלמוגודא ודואמהא עלי מא הי עליה מן חפט אלאנואע ואסתמראר אלשאכאץ באלתבדל. ואעלם אן מתי קיל גדי עזים פיכון אלמאעז כאצה. ומתי לם יכן מעה דכר עזים כאן עאם לכל צגיר מן בהמה טהורה. מתל שה אלדי הו עאם ללצאן ואלמאעז, שה כבשים ושה עזים. וגמע גדי אבדא מדכר. ואמא הנא פקאל גדיותך (ש"ה ש 1:8) באלתאנית.

ומעני הדיא אלפצל אן אלנפס תקול בלסאן אלחאל אן הדיא אלסודאד ואלסמרה אלתי אנא פיהא ליס הי לי דאתיה. בל נאלני דלך באמר ערצי בכוני לם אשתגל במא יכמל דאתי ולא עמלת מא יכצני בנפסי. בל אשתגלת בתדביר גירי ותרכת תדביר נפסי. יעני תדביר אלגסם ואלקוי אלבדניה ואלטביעיה אלשהואניה ואלחיואניה. תם טלבת מן מחבובהא אלתי קד קצדת אלאתצאל בה באן ידלהא עלי מא יוצלהא אליה פי טריק מסתקימה לא תחתאג פיה אלי גירהא תסתעין בה מן כארג. בל תכון הי נפסהא מטלעה עלי אלחקאיק בדאתהא מן גיר תוסט אלחואס ואלקוי אלפכריה ואלכיאליה ונחווהא. וקולהא איכה תרביץ בצהרים (ש"ה ש 1:7) לאן עאדה אלרעאה וקת אחר ואלקיאלה ירבעו אלגנאם פי מואצע בארדה פי אלטל חתי ינכסר הגיר אחר. ואיצא אן אלציא חנינד אכתר ואעטם מן אואיל אלנהאר או אואכרה. פכאנהא תקול לה: ענד קוה אשראקך אצעף ען מקאבלתך לכוני פי מכאן טלם, פאשתהי תדביר ימכנני בה אדראך דאתך, מעאשרה ציאך, ולא יכון לי מן דלך מאנע ולא אחתאג אלי ואסטה אסתדל בהא או אסתעלם מנהא ענך.⁴ ולרבמא אשתבה עלי מחל גירך מן אלרעאה וצננת אנה מחלך פיכון דלך סכב בעדי ענך. פכאן אלגואב להא ען דלך אם לא תדעי לך וג' (ש"ה ש 1:8) עלי מא תקדם בסטה.

ואמא עלי אלמעני אלכר פאן כנסת ישראל תקול אדא ראימתמוני קד חצל לי אסודאד ואטלאם באלמעאצי מתל קציה אלעגל או קציה אלמתאויס פליס דלך מני⁵ חקיקה ולא הו מן צפאתי, בל מן אלקום אלדי כאלטוני מתל ערב רב (שמ' 12:38) והאספסוף (במד' 11:4) וגיר דלך. וכדלך פי בלאדהם חין עזו ועבדו [עבורה] [זרה] קאל ען דלך לכוני כאלטת אמם אכר ועאשרתהם ואתצפת בצפאתהם: ויתערבו בגוים וילמדו מעאשיהם (תה' 106:35). פקאל בלסאן אלחאל: אשתהי חין סכטך עלינא אן אעלם חקיקה כיפיה ארגעה וטלב אלרחמה מנך, ולא אחתאג פי דלך ואסטה ולא אסאל גירך ולא אקצד

⁴ ואסטה אסתדל בה או אסתעלם מנה ענך.

⁵ מנד for מני

סואך, לא מלך ולא פלך, כמה קלת לי פי מואעידך אשר חלק יוי וג' (דב' 19: 4) להיות לו לעם נחלה וג' (דב' 20: 4). פאתי אלגואב: אנכי אדא לם תעלמי דלך פאתבעי אתאר אלעלמא ואלאנביא ואלצאלחין ואנצרי מסאלכהם וכיפיה וצולהם אלי, ותאמלי ענאיתי בהם ואקצדיני בטריק מקצדהם פתגדיני חאצר קריב אלאגאבה [כי] מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיוי אלהינו בכל קראינו אליו (דב' 7: 4).

1: 9

לְסַסְתִּי בְרַכְבִּי פְרָעָה דְמִיְתִיד רְעִיתִי:
 אליא מזידה, ליס ללנסב. מתל וקרע לו חלוני (ירמ' 22: 14), מלאתי משפט (יש' 1: 21), היושבי (תה' 1: 123) המשפילי (תה' 6: 113) בני אתונו, אוסרי לגפן (בר' 49: 11). דמיתין רעיתי (ש"ה 1: 1), שבהתך ומתלתך ואל מי תדמיון (יש' 18: 40), אי אן כיל פרעה אוגב להא אלעטב, טאעתהא לגיראה פימא דברו מן אלתדביר אלרדי. פמע כון אלכיל לם תכן פי אצל דלך אלתדביר ולא קצדתה, לכנהא באלאשתר[אך] מע אלמצריין אוגב להא דלך אלגרק מעהם. ולם תקדר הי עלי אלכלאץ. כדלך לא תקולי אן הדה אלמואד תעטב לכונהא תכתר מן אלשהואת ואלאכל ואלשרב. פיהצל להא אלתכם ואלאמראץ ואלאלאם ואלאוגאע ומא יתבע דלך מן אלמות ואלהלאך. ואמא אנא מעהא פעאריה מסכרה. פמתי הלך ועדם רחת אנא סאלמה לאני לא אחתאג אלי שי מן דלך לאגל נפסי. ולדלך לא ינקץ עלי שי, פליס אלאמר כדלך. בל מתי אטעתיהם פי אגראצהם ושהאותהם הלכו והלכתי מעהם באלאשתראך לאנך לם תצירי לך וגוד קאים בדאתך תבקי בה בעד מפארוקה אלמאדה. פצאר מתאלך מתאל כיל אלמצריין אלדין הלכו למגרד אכלתאטהם מעהם. ולם ימכנהם אן ינגו ולא אן יתלצו כל סוס חיל פרעה רכבו ופרשיו (שמ' 9: 14).

1: 10

נְאוּנו לְחִינְךָ בְתַרְסִים צְוֹאֲרֵךְ בְּחַרוּזִים:
 פסר פיה עקוד, וקיל חלי. וקיל זינה וחסן מן תואר. והדה אלכלמה פי הדא אלמעני לם תוגד פי גיר הדא אלספר. וקיל תצאור, וקיל אכראץ. ומתלה תורי זהב (ש"ה 1: 11), אכראץ דהב מכללה בנקט פצה, מתל אללולו. ומנה קאלת אלחכ ען אלזרע אלדי יזרע שכל מתלת כאלכרין אלמתלת, ראש תור. צואריך בחוזים (ש"ה 1: 10), קיל כרוז מתל אללאזם אלדי ינטם כרוז ויגעל אצאבע. תם תנטם אלאצאבע. פתציר כאלעצאבה ותרכט עלי אלענק. ומן הדה סמו מצאריע אלשער חרוזים, לאן אלאלפאט פיהא כאלכרוז ואלמצאארע מרכבה מנצמה מן אלאלפאט כנטם אלאצאבע מן אלכרוז ואלבית אלכאמל כאללאזם אלמעמול כאלעצאבה אלמנצדה. פלא יתל מצרע ען אכר אלא בוזן וקיאס. כמה לא תכתל תלך אלכרוז פי נצמהא, ולא תזיר ולא תנקץ אלצף ען אלכר. וישיר בהאדא אלי אדראכאתהא אלעקליה ואתצאלאתהא אלדאתיה אלתי הי עלי נסכה לא תכתל ונטאם לא ינתקץ אדא לם תתוסט פיה אלקוי אלכדניה ואלחואס אלגסמאניה.

1: 11

תּוֹרֵי זֶהָב נִעְשָׂה לָךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף:

הדה מרתבה דון אלאולי. לדלך קאל פיהא נעשה לך (ש"הש 1:11). ואלאולי געלהא דאתיה מן גיר דכר עמל אלא לחייך וצוארך אמור דאתיה טביעיה. והם אבדא ימתלו אלדהב באלשמס וימתלו אלפכר באלדהב לאנה חאר יאבס מתלה. וימתלו אלכיאל באלפצה ובאלקמר, לאנה בארד רטב כתיר אלחרכה ואלתנקל מתל אלפצה. ואלפכר אתבת ואשרף מן אלכיאל. פקאל אן אדראכאתך חין וגודך מע אלגסם אלדי הו מכלוק מחדת בתוסט אלפכר ואלכיאל. וגעל ללפכר חאלה ואחדה תאבתה כאלכרץ אלמסתדיר אלדי לא יתצור לה בדאיה ולא נהאיה, בל הו כלה עלי נסכה ואחדה. ואמא אלכיאל מתקטע מתקלב סריע אלתנקל מן אלשי אלי צדה, גיר מתצל פי מדרכאתה, ולא דאים עלי שכל ואחד פי מחכיאתה. פקאל ענה עם נקודות הכסף (ש"הש 1:11). ואלמרעד בה כרו ביץ יכלל בהא אלדהב כמא תקדם.

1: 12

עד-שְׁהַמְלִיךָ בַמֶּסְבֹּו נְרַדִי נְתָן רִיחוֹ:

טאלמא אלמלך פי מוצע מתכאיה ומנה תקול אלאואיל הסבו אחד מברך. וקיל במסבו (ש"הש 1:12) מוצע אלסמאט אלדי יוכל פיה אלטעאם. והו איצא מן קול אלאואיל מסבה של גוים מסבה של ישראל, מוצע אלאגתמאע ללאכל ואלשרב. ומנה קאל אלחרג וישבו לאכל לחם (בר' 37:25), ואסחרו למיכל לחמה. תרג ויסבו מתל נסכו על הבית (בר' 19:4), אסתחרו על ביתא. והו קול אלנפס גואב למא קאל מן אלאוצאף אלמתקדמה. במעני אן גמיע מא לי מן אלכמאלאת ואלאדראכאת ואלאוצאף אלחמידה, אנמא הו מן אנל מילך אלי ואסנאדך פי מרתבה אלכמאל אלי גהתי וחצורך פי מחלי. ומתי עדמת דלך פקד עדמת כל כיר ופאת[ת]ני כל סעאדה. ומעני נרדי נתן ריחו (ש"הש 1:12), וצול פיצה אליהא. ואליא פי נרדי (ש"הש 1:12) מזידה, מתל לסוסתי (ש"הש 1:9). וקיל אנה נד וקיל ורם. ומא ראית ללורם ראיהה אלא אן כאן לורקה. מא אעלם. וקד אציף מע אלזעפראן פי קו נרד וכרכום קנה וקנמון (ש"הש 4:14). וקיל אנה אללינופר.

1: 13

צְלוֹר הַמָּרוּ דוֹדִי לִי בֵין שְׁדֵי יְלִין:

יחתאג כאף אלתשביה, וכדלך אשכול הכופר (ש"הש 1:14) יריד כאשכול. מתל נזם זהב (משלי 11:22, 12:25) וגירה ממא בינאה פי משלי. ופסר פי צרור המור (ש"הש 1:13) נאפגה אלמסך. וקיל רבטה נסרין. ולא שך אן מור יקאל עלי מעניין. אלואחד מסך, כמא פסר פי מר דרור (שמ' 23:30), מסך כאלץ. וכדלך נוטפות מור עובר (ש"הש 5:13), מסך פאית. והו יריד נוטפות שמן מור, אי דהן ממסך מתל ששה חדשים בשמן המור (אסתר 2:12). אי אנהא מגרקה באלדהן אלממסך חתי אנה ינקט מן ידיהא לכתרה אלדלל ואלאצלאה ואלתהיי ללאלתקא מע אלמחבוב. ותארה יראד במור נבאת פי קו אריתי מורי עם בשמי (ש"הש 5:1). לאן לא יגנא סוי אלנבאת, מתל וארוה כל עוברי דרך (תה' 13:80). ואיצא לאצאפתה מע אלבשמים, והי נבאתא. ופיה מע דלך אשארה מענויה מן מעני אלדלאלה ואלתעלים מן מורה צדק, והורתיך אשר תדבר (שמ' 4:12) כמא סנבין.

וקאל רבינו האי זצל' אן צרור המור (ש"ה 1: 13) לבני אלרהבאן. וקאל אנה צמג טיב אלראיחה.

בין שדי ילין (ש"ה 1: 13), יעני מעאנקני מלאזמה אתצאל ואתחאד. ושדים אלאתדא, והי מתל אלפיץ. ואללכן יתצמן אלצפא ואללדאדה ואלדסומה וישבה פיצאנה מן גיר גהה מעינה מחיזה כפיצאן נביע אלמא פי קו מקור מיים חיים את יוי (ירמ' 17: 13). ומתל בה אלעלם ואלאדראך: הוי כל צמא לכו למים (יש' 1: 55). תם שאבה בה לדה סכר אלכמר ודסומה אללכן עלי אלתישביה פקאל ובלא מחיר יין וחלב (יש' 1: 55). וכדלך פי הדא אלספר שתייתי ייני עם חלבי (ש"ה 1: 5), עלי מא יאתי ביאנה. ילין (ש"ה 1: 13) תקיל מן לן וליס הו מתעדו ומענאה אלמבית. לכן מענאה הנא אלאקאמה ואלמאוא אלדאים אלדי ליס בעדה פרקה. מתל ולנה בתוך ביתו (זכריה 5: 4). ומן מענאה בצל שדי יתלונן (תה' 1: 91), תכראר למני יושב בסתר עליון (תה' 1: 91), כמה בינא פי אלתיהלים.

1: 14

אָשְׁכֵּל הַכֶּפֶר | דוֹדֵל לִי בְכַרְמִי עֵין גְּדִי: ס

יריד כאשכול עלי מא תקדם. וקיל אנה אלקרנפל. ואלאצח אנה ענקוד אלחנא, והו ענאקיד שביה בענאקיד אלענב. והו חב צגאר קבל יבלג וינתהי. ופיה מע דלך אשתראך מענוי מן מעני אלדיה ואלפדא, אם כופר יושת עליו(שמ' 21: 30) נתתי כפרך מצרים (יש' 43: 3) כמה סנבין. בכרמי עין גדי (ש"ה 1: 14), באצמאר אשר בכרמי. מתל פתח הבית לאלישע (מל"ב 5: 9), לכל העיר האלהים את רוחו (עזרא 1: 5), לכל יבוא גבורתיך (תה' 71: 18).

עטף עלי אשכול הכופר (ש"ה 1: 14) אנה פי עין גדי (ש"ה 1: 14). ולא שך אן אלתימתיל יקע באחסן אלמערוף אלמשהור פי דלך אלזמאן ודלך אלמכאן פי כל וקת ווקת. וכאן עין גדי פיה חנינד בסאתין כתיר[ה] ואתמאר חסנה ומשמומאת אריגה פי גאיה אלחסן ונהאיה אלוונק. פצאר ימתל בהא כמה מתל פי ובת צאר במנחה פניך יחלו עשירי עם (תה' 45: 13). לכוון אן צור כאנת פי גאיה אלסעאדה וכתרת אלזיראת וזיאדה אלעטמה וופור אלמתאגר עלי מא תבין וצף דלך פי ספר ישעיה וספר יחזקאל. ופי עין גדי (ש"ה 1: 14) מע חסן אלמכאן חנינד וכתרת כיראתה. והדא כמה קלנא מעני אכר מענוי. לאן גדי (ש"ה 1: 14) פיה שבהיה⁶ מן מעני אלאפכאר ואלאעלאם מן ויגד לכם את בריתו (דב' 4: 13), הגדת היום ליוי אלהיך (דב' 26: 3). פאגתמע פי צרור המור (ש"ה 1: 13) ופי בין שדי ילין (ש"ה 1: 13) ואשכול הכופר (ש"ה 1: 14) ועין גדי (ש"ה 1: 14) גיר מעאניאה אללגויה מעאני אכר הי סרהא אלמקצוד. כאן אלנפס תקול בלסאן אלחאל אן הדא אלמחכוב הו אצל ינבוע תעאלימי ואסתדלאלאתי ומן גהתה יפיץ עלי כל כמאל ואחצל עלי כל לדה ויחצל לי באתצאלי בה אלחיאה ואלתיבאת ואלדואם. ובדלך יציר לי דיה ופדא מן אלמות ואלהלאך ואלעטב ואלתכל מן דוב שכול (משלי 17: 12) שכול ואלמון (יש' 47: 9). וזיארתה אלאלף פי אשכול (ש"ה 1: 14) מתל והאזניחו ונהרות (יש' 19: 6) ואזרוע (ע' איוב 31: 22) ואפרוח (ע' איוב 39: 30) ואקדה (יש' 54: 12). ואפתכאכי מן הדה אלשרור וכלאצי מן אלמות במא יחצל לי מן גהתה מן

⁶ תשאבה: شابه / א / שבהה ro ش بهه / Incorrect form for

אלחקאיק אלמענינה ואלאדראכאת אלחקיקיה ואלאזכבאראת אלמטלקה אלדאיתיה אלתי לא אחתאג להא מעין מן כארג ולא דליל מתגאיר. פאחצל פי אללדה אלחקיקיה ואלנשוה אלעשקיה אלמסבהה ללסכר מן אלכמר ואלמאכוד מן אלכרום, והי כרמי עין גדי (ע' ש"ה 14:1). פאגתמע פי אללפט אלואחד מעאני מכתלפה מתבאינה טאהר ובאטן עלי עבארה ואחדה.

ואמא עלי אלשרח אלזכר פאנה מתל ישראל חין מכאלפתהם אואמר אללה וטלבהם אלחסן אלטאהר ומכאלטה אלזכר ותשבחהם בהם פי אראהם ומואפקה להם פי אפעאלהם, מתל כיל פרעה אלדין הלכת בגרירה, ומואפקתהא ואצטחאבהא מע אלזכר. ואמא ענד קבולהם אואמר אללה ואתבאעהם שריעתה אלתי פי אלזכר אלמעמול מן אלזכר אלמגשא באלדהב, שביה באלגסם אלדי לא חיהא לה ולא שרפיה כאלזכר. פל[מא] חלת פיה אלנפס אלשריפה אלעאליה צאר לה אלשרף ואלעז כאלדהב [...] אלצטור אלמכתובה פי אללווחות קאל נאוו לחיך בתורים (ש"ה 10:1). ואלמעני אלמפהוומה מנהא צוארך בחרוזים (ש"ה 10:1). תורי זהב (ש"ה 11:1), אסראר אלשריעה וחקאיקהא אלזכר. עם נקודות הכסף (ש"ה 11:1). טואהר אלמציז אלזכר אלמעמול מן אלזכר אלמגשא באלדהב, ואמא אלדהב ענד אלזכר. עד שהמלך במסכו וג' (ש"ה 12:1), לא סעאדה לישראל אלא בחצור נור אללה בינהם ואלשכינה חאצרה ענדהם. צרור המור וג' (ש"ה 13:1), אדא כאן אלמקדש עאמרא ואלעבאדאת פיה חאצרה חנינד יכון אלדליל עלי וגוד נורה בינא ועלי שמול ענאיתה לנא: בין שדי ילין (ש"ה 13:1). אשכול הכופר דודי לי (ש"ה 14:1). יתקבל עבאדתנא פיה ויזכר דנוכא ויוקינא מן שרור אעדאנא. אלזכר מן מעני וכפר אהרון (ש"ה 10:30). ואלוקאיה ואלחגאב מן כפרת עלי מעני וכפר אדמתו עמו (דב' 43:32). אי ועמו, יעני אנה יוקיהם מן תלך אלזכר אלתי תחל באלזכר עקובה ואזכר תאר ישראל מנהם. בכרמי עין גדי (ש"ה 14:1), אי גלוס ישראל פי בלאדהם ואתקינ מטמאנין איש תחת גפנו ותחת תאנתו (מל"א 5:5). וזכר אהסנהא ואפרגהא חנינד.

1: 15

הִגָּד יִפְהַר רַעֲיָתִי הַגָּד יִפְהַר עֵינָי יוֹנִים:

יחתאג כאף אלזכר, מתל כי יוי אלהיך אש אוכלה (דב' 24:4). אי כיונים או כעיני יונים. ולא שך אן עינין אלזכר אחסן מן עינין אלזכר, ואלממתל יריד אלזכר בשי הו אחסן מן אלזכר אלזכר. פקצה בעיני יונין מעאני מנהא לטף אלזכר ונטאפתה וטראפתה כמא בינא פי משלי. ומנהא מעני לגוי ואזכר מענוני. אמא אללזכר פהו אן יכון מעתל אלזכר מן ולא תונו (ויק' 17:25) הונו בכ' (יח' 7:22). ומנה חרב ביונה (ירמ' 16:46. 16:50), אלזכר אלזכר. וכדלך העיר ההינה (צפניה 1:3). אי אן עיניך תגבן מן יראהא לשדה חסנהא. ואלמענוני אן אלזכר אדא רבי פי מכאן תם אכד מן דלך אלזכר אלזכר אלזכר אלזכר או קצץ מתי טלע רישה או אנטלק מן סגנה, תזכר וטנה אלזכר אלזכר ומרבאה אלזכר אכד מנה ועאד אליה מא לם יכן מתל דלך אלזכר מן אלזכר גיר אלזכר. פמתל אלזכר בהא פי הדה אלמעני באנהא תגבן ען מחלהא ותסגן פי קפץ אלזכר מדה ותקצץ אגנחתהא במקץ אלזכר. פמתל דכרת מוטנהא ופכרת פי ענצרהא עאדת אליה

ואשתאקת אלארתקא אלי מחלהא, כמה תפעל דלך אטיאר אלחמאם: אנהא תתעאלא ותרתפע פי אלטיראן חתי תנטר מוצעהא ווטנהא פתנקץ עליה כמה קיל וכיונים אל ארובותיהם (יש' 8: 60).

1: 16

הַנֶּזֶל יִפֶּה דוּדֵי אָף נְעִים אֶף־עַרְשָׁנוּ רַעֲנָנָה:

קד בינא פי משלי אן לגה נעים כי תשמרם בבטניך (משלי 18: 22), ויהי נועם יוי אלהינו עלינו (תה' 90: 17), נעימות בימינך (תה' 16: 11), דרכיה דרכי נועם (משלי 3: 17). לדלך למא קיל ללנפס הנך יפה רעיתי וג' (ש"ה 1: 15) קאלת בלסאן אלחאל: אן כנת אנא חסנה פחסני מן בעץ חסנך וצפאתי מן אתאר צפאתך ומא אתצל אלי מן חסנך וגמאלך. ומצאף אלי דלך לדתך אלדאתיה ותנעמך אלחקיקי אלחאצל לך באלפעל. ומתי חצל לי כך בך אלאגתמאע ואלאצטחאב פתרוי סרירנא, וצרת כך ריאנה קריבה אלשבה כך אלי אן יחצל אלאתחאד אלחקיקי ונציר פי מנזלה ואחדה, הו קו אף ערשינור רעננה (ש"ה 1: 16). ריאנה, אי אציר ריאנה, שבעאנה באגתמאעי מעך עלי סרירי אלאתחאד. וערש פי אללגה מונת מתל הנה ערשו ערש ברזל הלה היא ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וג' (דב' 3: 11). ומעני נעים (ש"ה 1: 16) אלתדלל ואלתלדד ואלתנעם. והכדא וצפהא ענד קרבהא מנה ואתצאפהא בצפאת אלעקל ואסתגראקהא פי מחבתה מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים (ש"ה 7: 7). ומעני רענן (ש"ה 1: 16) אלריאן, אלרטב, אללין מתל כל עץ רענן (מל"א 14: 23 מל"ב 4: 16: 10: 17: 5: 57: 2: 20: 3: 6: 13: 6: 13: יח' 6: 13: דה"ב 28: 4).

1: 17

קָרוֹת בְּתֵינּוּ אֶרְזִים [רְהִיטְנוּ] בְּרוֹתִים:

קורות בתינו ארזים (ש"ה 1: 17) ישיר לקותה ותבאתה ועדם אצמחאלאה כמה מתל דלך פי קו פי דואם מלך ישראל וקוה ותבאתה כארזים עלי מים (במד' 24: 6). רהיטנו ברותים (ש"ה 1: 17) קיל אנה מתל ברושים, והו צנף מן אצנאף אלארז. ומתלה חרות על הלוחות (שמ' 32: 16) מתל מעני חרושה על לוח לבם (ירמ' 17: 1). ורהיטנו (ש"ה 1: 17) קיל אנה מתל קורות בתינו (ש"ה 1: 17) מכרר פי אלמעני. וקיל מנאטק, והי דאירה חול אלבית כאלאחואץ. וקיל אחואץ מתל ברהטים בשקתות המים (בר' 38: 30). כמה קיל ויספן את הבית גבים ושדרות בארזים (מל"א 6: 9). אי געל תגטיתה ותסקיפה אחואץ וצפוף מן כשב אלארז, מן תרג מערכה סידרא. וכדלך הטור האחד סדרא קדמאה וגבים [...] רך. ואחואץ, באו על גבים ולא מצאו מים (ירמ' 14: 3). ופסר פי רהיטנו (ש"ה 1: 17) עקודנא. ודלך אן תם אסטחה תסקף גמלון באן תוקף אלאכשאב עלי רווס אלחיטאן ותלקי רווס אלכשב מן אלגהה אלאכרי בעץ לבעץ, ותסמר פתציר מן דאכל כאלמרכב ומן פוק מעקוד גמלון. ואלמרכב פהו כאלחוץ פיוון מעני קורות בתינו (ש"ה 1: 17) עלי אלמוצוע מנהא ערץ עלי אלמעתאד. ורהיטנו (ש"ה 1: 17) ען אלמנתצב מנהא קאים. ויסמי הדא אלשכל אלמקרבץ.

2: 1

אֲנִי חֲבַצְלַת הַשְּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים:

חבצלת השרון (ש"ה 2:1), נרגסה אלסהל. שושנת העמקים (ש"ה 2:1), סוסן אלמרוג. ויחתאגו כאף אלתשביה: כחבצלו, כשושנת. לאן אלנפס תקול "אני ואן כנת קד וצפתני באלחסן ואלצראפה ואלכמאל. פליס הו חסן ואפי ולא כמאל תאם בכוני לס אזל פי עאלם אלספל אלמשבה באלאודיה ואלבקאע אלמתספלה באלנסבה לעאלמך אלרפיע אלשאהק אלדי מנזלתה מנזלה אלגבאל אלעאליה אלשאהקה באלנסבה ללאודיה ואלמרוג." פקאל להא מגאובא בלסאן אלחאל "אנך מע כונך פי עאלם וציע נאזלה בין אקראן ליס צאלחין. פמנזלתה כאלורדה בין אלשאואך אלתי לא יעיבהא דלך מתי אכדת מן בינהם בל הי עזיזה מחבובה חסנה אלראיחה ואלמנצר, עטימה אלמקדאר."

2: 2

כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹחִים בֵּין רֵעֵי בֵּין הַבְּנוֹת:

ואעלם אן שושנה (ע' ש"ה 2:2) תארה יריד בהא סוסאן מתל שושנת העמקים (ש"ה 2:1). וקיל אנהא אסמית כללך לכונהא דאת סתת אוראק. ותארה יראד בה ורד, מתל קו שפתותיו שושנים (ש"ה 5:13) לאנה יריד בה חמר כאלורד. לאן אלסוסאן ליס הו אחמר, בל אזרק ולא תוצף בה אלשפתין לאן דלך דם והגו ומרץ, לא מדח.

2: 3

כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֵּין הַבְּנִים

בְּצֵלוֹ חֲמֵדָתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק לְחֵבִי:

קאלת מגאובה "אן כנת אנא בין אלמואד ואלקוי אלבדניה כאלורדה בין אלשאואך, ולי מנצר וראיחה מן אלבעד. פליס לי טעם מן קרב יחקק חקיקה אמרי ואיצא אן יסיר אלחסן אלדי אנא מוצופה בה אנמא הו לכוך אקראני אלדי אנא חסנה. באלאצאפה להם אשואך, אי קוי שהואניה וחיואניה, ובנאת, אי קוי גסמאניה נאקצה כמא פסרנא פי בנות ירושלם (ש"ה 1:5). אנהא אלקוי אלמדבריה אלמדרכה אלתי פי אלדמאג ואלחואס איצא. והדה אשרף מן אלקוי אלטביעיה ואלשהואניה. פאנת כאלתפאח אלחסן אלמנטר וחסן אלראיחה ומע דלך טייב אלטעם לדיד אלדוק כתיר אלנפע. ומע דלך אנה באלנסבה ללבניין, אי אלעקול ואלנפוס אלפלכיה ואלקוי אלכוכביה אלדי לא שרפיה ללנפס אלאנסאניה אלא באתצאלהא בהם ומערפתהא איאהם. פאדא לא נסבה בין כמאל אלנפס אלמכתסב אלכארג מן אלקוה אלי אלפעל, ובין כמאל אלעקל אלדאתי אלדי לס יזל באלפעל. וקו בעצי היער (ש"ה 2:3) ליס יריד בה אלשערא בל אלבסאתין אלמגרוסה כמא קאל עשיתי לי ברכות ימים להשקות מהם יער צומח עצים (קהלת 2:6). ויריד כתפוח (ש"ה 2:3) שגרה אלתפאח, לדלך קאל בעצי היער (ש"ה 2:3). בצלו חמדתי וישבתי (ש"ה 2:3) תמנית אלגלוס מעה ואלאתחאד בה ונלת מנאיי. וקיל "אפתכרת ואמתדחת באנצואיי תחת צלה." אי כסבת בדלך פכר ועטמה מתל איש חמודות (דניאל 10:11), דו אלמפאכר, בחורי חמד (יח' 23:6.12), בגדי עשו בנה הגדול החמודות (בר' 27:15). ופריו מתוק לחכי (ש"ה 2:3)" למא אתצלת בה ודקת מן תמארה פוגדת

לדאתה וחלאוה מא לא ימכני תשביההא בשי מן אללדאת אלמערופה ענדנא. לדלך כאנת חלאוהה פי באטני ופי פמי ולא אטיק אטרה וצפהא אלי אלכארג, בל דאכל פמי. ואיצא אן קוה אדוק אלתי תלתד באלטעום אנמא הי פי אלפם ואלחנך חסב.

2: 4

הביאני אלביית ה' ודגלו עלי אהבה:

הביאני אל בית היין (ש"הש 2: 4) יריד בה נשוה סכר אלמחבה אלתי חצלת ען צחבתה וען דוק טעם תמאר פיצה. ודגלו עלי אהבה (ש"הש 2: 4) ארתפע עלי עלם מחבתה מן דגל.

2: 5

סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים פרחולת אהבה אני:

סמכוני באשישות (ש"הש 2: 5) סנדוני באלקנאני. אי זידוני מן הדה אלמחבה וקוו עלי תלך אלנשוה ואסתגראק אלסכר פיהא. וסמכוני (ש"הש 2: 5) מן אללגה אלתיקלה מתל שמחנו כיומות עניתנו (תה' 15: 90). ואלמאצי סימך מתל ושמת את אשתו (דב' 24: 5), גדל המלך אחשורש (אסתר 1: 3). רפדוני בתפוחים (ש"הש 2: 5) אפרשוהם חולי. אי זידוני מן צחבה האולאי אלדי מתלת בהם מחבובי כתפוח בעצי היער כן דודי (ש"הש 2: 3). והו איצא מן אלתיקיל מן מעני ירפד חרוץ על טיט (איוב 41: 22), רפידתן זהב (ש"הש 3: 10). ומתלה רפדתי יצועי (איוב 17: 13). כי חולת אהבה אני (ש"הש 2: 5) אי אני אסתגרת נפסי פי מחבתה ושגפת בה חתי צרת ולהאנה מריצה. והדא הו מעני אלעשק, לאנה ענד אלאטבה מן אלאמראץ אלדמאגיה אלפכריה. והדה אלאמור תעאלג בהא אפכאר אלעשאק ויסלי בהא ויסכן רועהם במא ישאבההא מן אלאמור אלמשגלה ללפכר ואלכיאל אלמסליה ען אלאשואק ואלהמום.

2: 6

שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:

יריד שימו שמאלו, אי לא יפידני ולא ינפעני שי מן אצנאף אלעלאג סוי אלגתמאע במחבובי ואלאתחאד בה עלי סריר מרצע בכרמה, מפרוש באזהאר פיצה, מטיב באריאח אתמארה, מרוי במא ורד אדראך חקיקתה, לאן בולך אציר אנא והו ואחד, לא אפתראק ביננא, לאן הדה צפה אלמתעאנקין אלמתחדין באגתמאע אלמחבה ואלעשק. ולא שך אן גרת עאדתהם אן ימתלו אלאמור אלמעקולה באלימין לשרפיתהא וכתרה חרכתהא וטהור מעני אלחיאה פיהא אכתר. וימתלו אלמור אלמאדיה ואלצפאת אלחיואניה באליסאר לכתאפתהא וכסתהא וקלה טהור מעני אלחיאה פיהא באלנסבה ללימין כמא קאל לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו (קהלת 2: 10). וקאל דויד שויתי יוי לנגדי תמיד (תה' 8: 16). ועלל דלך באנה לס ימל ען גהתה אלעקליה ולא יגפל ענהא כי מימיני בל אמוט (תה' 8: 16). פאתבע דלך לכן שמח לבי וג' (תה' 9: 16) עלי מא תבין מן שרחה פי מכאנה. ומעלוס אן אלנפס להא גהתין, ליס גהאת מכאן. בל באעתבאר אסתפאדתהא מן גהא אלעקל ואפאדתהא באלתדכיר לגהא אלמאדה. פעבר ען אפאדתהא למא דונהא

ותדבירה אלמואד ואלקוי אלגסמאניה שמאלו תחת לראשי (ש"ה 2:6) ועמא תסתפידה מן אלכמאל ותסתמדה מן אלפיץ ואלאדראך אלדי בה יחצל להא אלחיאה אלחקיקה, וימינו תחבקני (ש"ה 2:6).

2: 7

הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאוֹת אִו בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה

אִסְתַּעֲרוּ וְאִסְתַּעֲרוּ אֶת־הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ: ס

השבעתני אתכם בנות ירושלם בצבאות (ש"ה 2:7). אלאלף בדל יא צביה, וגמעה צבאות, מתל תלואים ותלויים, פתאים ופתים, ופראדה איל וצבי והו אלצבא ואיל אלאייל. ופי צבאות (ש"ה 2:7) אשתראך מעאני פי אלאלאפט. מנהא הדא אלדי דכרנאה. ומנהא אלארודה, מתל וצבא גדול (דניאל 10:1), אלמרד "עטים" מן לגה אלתרג די הוה צבא הוה קטל. ומנהא אלגיוש, יריד בסבאות השמים, מתל וצבא השמים לך משתחויים (נחמיה 9:6). ולדלך יקאל אלהי הצבאות (הושע 6:12), כמא יקאל אלהי השמים (בר' 24:3). וקד קילת הדה אללפט בהאלתדכיר וכצבאים על ההרים (דה"א 12:8). או באילות השדה (ש"ה 2:7). יריד באילות (ש"ה 2:7) עטף עלי בצבאות (ש"ה 2:7). והי אלאייל ואלמדכר היו שריהא כאילים (איכה 1:6). ופיה איצא אשתראך למעני אלקוה מן כגבר אין איל (תה' 88:5) יש לאל ידי (בר' 31:29).⁷ פבאן צמיר אלימין בלפט ואחד גמע מעאני כתייה. לאן לפט אלקוה יגמע אלקוה אלמטלקה אלתי לא תמתל ולא תכיף, ותגמע אלקוי אלעקליה ואלנפסאניה ואלטביעיה ואלחיואניה ואלפלכיה. פכאנה אקסם עלי כל קסם מנהא בצאחב אלמשיה ואלקדרה אלדי אפאץ עלי כל צנף מנהא כמאלה אלכציץ בה בחסב אסתחאקה וכצה בהדה אלנעמה.

אם תעירו (ש"ה 2:7), מעתל אלעין פי מעני ויעירני כאיש אשר יעור (זכריה 4:1), והו מן אלתקיל, העיר (יש' 41:2 ירמ' 51:1 דה"ב (2) 36:22 עזרא 1:5), העירותי (יש' 41:25). ואם תעוררו (ש"ה 2:7), מתצאעף מנה פי מעני אלתחריך, תגאנס ופצאחה זנה. תהותתו על איש (תה' 62:4). את האהבה עד שתחפץ (ש"ה 2:7) מעני דלך אנהא למא וצפת שדת אלשוק ועטם אלמחבה ואלאסתגראק פי תלך אללדה אלתי ליס להא מתאל ולא שביה תמתל בה. ודכרת אלאתחאד ואלתלאזם באלמחבוב אלי אן גאבת ען אלתדביר אלמאדי. פכאנהא כשת אן אלקוי אלבדניה יגדבוהא באלטבע ויעידוהא לתדבירה אלדי עליה כאן אצל אלגרץ באלאקתראן. פיעדמוהא תלך אללדה ויכרוגוהא מן אלנשוה אלחאצלה באלפעל. פאקתסמת עלי כל צנף מן הדה אלקוי במא כצה מן אלכמאל מן גהה ואהב אלצור אן ימהלוא עליה ולא ינבהוהא מן סכרתהא ולא יקטעוהא מן לדתהא אלי אן יאתי אלגרץ אלאלאהי בדלך. לאן אלעוד אליהם פהו להא צרורי אלי חין אנקצא אלמדה אלתי קדרת ללאקתראן פי אצל אלטבע בחסב אלמזאג אלדי⁸ אקצא קבול מתל הדה אלקוה ואלצורה. פאד ואלאמר כדלך לא תגעלו אנתם פי אכראגי מן ענד מחבובי אלדי קד חצל בה הדא אלגאנתמאע לאני אלי אלאן לס יחצל לי תקה קאטעה באני מתי סלבתה וגדתה. פדעוני אתמלא בה ולא תקטעוני ענה. פהדא אול מקאם מן מקאמא

⁷ יש לאל ידי Dittography

⁸ אלתי

אלנפס והו אול אלאגתמאע. וענה קיל יברכך יוי וישמרך (במד' 24: 6) לאן אלנפס בעד פיה צעיפה ולם תחצל להא מלכה קויה יקיניה אן תחבת בהא עלי מקתצי ולא תעוד תכרג ענה. פהי תחתאג אלי חפט מן אללה ושמול ענאיה תוקיהא מן מכר הדה אלקוי ואסתגדאבהא.

ואלתאניה מרתבה אעלא יחצל להא פיהא ציא רבאני יחקק להא מא כאנת תשך פיה אולא ויאמנהא מן עאקה מן ירדהא אלי כלפהא באשגאלהא באלאוהאם ואלאמור אלכיאליה פחצל להא אלאסתקראר ואלתבאת אכתר מן אלמרתבה אלמתקדמה, הו קו יאר יוי פניו אליך ויחונך (במד' 25: 6). ובעדהא מרתבה אלחקיקה אליקיניה ואלסלאמה אלמצמונה מן כל עטב ואלאתחאד אלחקיקי אלדי לא אפתראק בעדה. וענה קאל ישא יוי פמיו אליך וישם לך שלום (במד' 26: 6). ולדלך קאלת אלפצלא אלמטלעין עלי הדה אלמקאמאת אלעארפין במראתבהא וגאיתאה אלספר ינקסם אלי תלתה אקסאם: ספר אלי אללה, והו אלזהר ואלריאצאת ואלמגאהדאת; וספר מע אללה, והו אלעבאדה ואלציאם וטלב אללה עלי אלדואם; וספר פי אללה והו אלוצול אלי אלאסתגראק פי מחבתה כמחץ אלערפאן ואן לא יבאק פי אלנפס אתר מן סאיר אלמוגודאת סוי מנה תע חתי אנהא תגיב ען דאתהא ולא תשער בגודהא לשרה אשתגאלהא במחבתה. והדא הו אלשלום אלחקיקי אלדי לא יתגיר ולא ינתקץ; וישם לך שלום (במד' 26: 6). וכדלך קאל פי נהאיה אלמראתב ואכר אלמקאמאת אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום (ש"ה 10: 8).

ואמא תצמין הדא אלפצל עלי מא תקדמה פי נסבתה אלי ישראל, פאנה למא וצף אן לא סעאדה אלא בחצור אלשכינה בינהם וכונהם מקימין פי אלארץ אלשריפה אלתי אנעם אללה עליהם בהא לעהדה מע אבאיהם אלמסתחקין בין ידיה דלך. פקאל תבע לה הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים (ש"ה 15: 1). במעני אן "חסנך עטים מן דון אלאמם, ואדראכאתך ואתצאלאתך חקיקה, לא נקץ ישובהא, ואן פיכם אלאנביא אלמחקקין אלתקאת יאתוכם באואמרי עלי אלצחה ואלחקיקה, ויערפונכם טריק אלאתצאל בי." וקד וגדנא אלאנביא מתלו באלעינין פי קול ישעיה כי נסך יוי עליכם רוח תרדמה ויעצם את עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם החוזים כסה (יש' 29: 10). אי ירפע ען אנביאכם אטלאעהם אלנבוי ואכפא ענהם אדראכאתהם לסבב עציאנכם, עלי מעני גא נביאיה לא מצאו חזון מיוי (איכה 2: 9). ואסמאהם איצא ראשים (ע' יש' 29: 10) לאנהם כאנו ידברוהם תדביר אלנפע ואלצלחא כתדביר אלראס ללגסם במא פיה מן אלקוי אלרוחאניה אלמדברה. ומנה אלחס ואלחרכה אלדי הו מעני אלחיהא. ובה אלאדראכאת אלכאטנה איצא, אלפכר ואלכיאל ואלוהים ואלחס אלמשתרך ואלדכו. פקאלו ישראל בלסאן אלחאל אן חסנא בכ וכמאלנא באתצאלנא במערפתך ובמא שמלתנא רחמתך באן אמרתנא בעמל אלמקדש יכון סכן לוקארך ביננא ונורך בסבבה משרקא עלינא לאנה במנולה אלנפס באלגסם, לולאהא לם יכן ללגסד חסן ולא נטארה ולא חרכה ולא אדראך ולא כאן בה ענאיה לציצה.

הנך יפה דודי וכר, אף ערשינו רעננה (ש"ה 16: 1) יענון בה אלמקדש אלדי תחצל פיה אלשכינה. פחצל להם בה אלאגתמאע ואלאתחאד, ונועדתי שמה לבני ישראל (שמ' 43: 29). וערף אנה בנאה ואלצלחה והיאה ורפעה בשגר אלארז ונחואה קורות בתינו ארזים וכר' (ש"ה 17: 1). ובדלך צאר לנא אלאפתכאר ועטם מקדארנא בין אלכלק: אני חבצלת